

2010 Efterårsferie i Alsace.

Nu er det blevet efterår, og vi har aftalt med Jeannes svigerforældre, Sonja og Bjarne, at vi tager på efterårsferie i Alsace. De har været en del gange på campingpladsen, Pierre de Coubertin i Ribeauvillé, så vi har aftalt, at vi mødes på campingpladsen i løbet af lørdagen for at nyde Alsace i uge 41.

Jeg holder fri fra arbejde om fredagen, så det sidste kan blive pakket i campingvognen og bilen. Karin er på arbejde, men har mulighed for at gå kl. 14.00, hvor jeg kan hente hende.

Fredag, den 8. oktober 2010:

Vi står op samme tid som vi plejer, og Karin kører med Kasper på arbejde. Efter morgenmaden får jeg tømt opvaskemaskinen og ryddet lidt op. Bilen bliver kørt i vaskehallen. Den er godt beskidt, så den må lige vaskes inden turen går syd på, mod Alsace. De sidste ting bliver pakket bag i bilen – Har jeg nu husket det hele? Det viser sig da vi kommer frem, at jeg har glemt gulvtæppet til at lægge ude under markisen.

Jeg får campingvognen koblet på bilen og kører fra Nordborg kl. 13.00. Turen går omkring tanken, hvor dæktrykket lige skal ordnes, så der er luft nok til de ca. 1.000 km der er til Ribeauvillé.

Da jeg har godt tid, kører jeg lige omkring Netto, og køber nogle kakaotoppe og en avis, så vi har lidt at læse i når vi holder pause undervejs. Karin hentes ved Ringriderpladsen, kl. 14.00 og så er vi klar til at køre mod Alsace. Efter en halv time kører vi over grænsen i Kruså, vejret er fint med sol og temperaturen ligger på 18 °C. – Karin har slukket mobiltelefonen, så nu er det kun min, der bruges.

Snart er vi fremme ved A7, som vi skal følge, til vi når Kirchheimer Dreieck, lige syd for Kassel. Herfra går det videre ad A5 mod Frankfurt.

Da vi kommer frem til Neumünster viser skiltningen, at der er 22 min kø ved Elbtunnellen. Vi vælger derfor at køre ad B 205 mod øst indtil vi når Autobahnen der går sammen med A 7 lige sydøst for Hamborg. En smule vejarbejder er der undervejs, men ikke noget der giver nogen særlig forsinkelse.

Fremme ved Hildesheimer Börde er "Citronen" blev tørstig, så der bliver tanket. Vi får en laksemad, et pølsebrød og en sodavand inden det går videre kl. 19.50.

Som det plejer får Karin sig en lille nikker et par gange undervejs. Lige efter Göttingen går trafikken pludselig næsten i stå. Længere fremme møder vi et skilt om at der er vejarbejde længere fremme og vejen snævres ind fra 3 til 2 baner. Indimellem går trafikken også helt i stå. Pludselig ser vi gule blink i bakspejlet, og snart kommer et "fejlblad" forbi i nødsporet. Efter et par kilometer, hvor det skiftevis går i tomgang i 1 ge-ar eller vi står helt stille er vi fremme hvor vejarbejdet begyn-

der. Her holder en bil med "kyssesyge", og har spærret den ene af de 2 spor, så det er ikke så sært at trafikken går i stå. Det er svært når tæt trafik i 3 spor pludseligt skal køre videre i et spor. Efter vejarbejdet glider trafikken igen og det går videre frem gennem Kasseler Berge, Hattenbacher Dreieck til Kirchheimer Dreieck, hvor vi glider over på A 5 der går mod Frankfurt.

Da vi første gang var i Alsace havde vi overnattet på en helt ny rastepads lige før Frankfurt, så den ville vi se om vi kunne finde igen. Vi kørte forbi et skilt der "fortalte" at området hed Taunus, og så kunne vi fornemme at vi var "på rette spor", for rastepadsen havde en flot udsigt ud over "Taunus". Lidt længere fremme, ca. 25 km før Frankfurt drejede vi ind på rastepadsen, Wetterau, hvor vi holdt ind på den del af pladsen som var beregnet til overnattende campingvogne. Vi kunne også konstatere at skolevæsenet i Tyskland ikke er særlig godt, for der var mange tyskere der ikke kunne læse – Der holdt nemlig mange dovne bilister på pladsen selv om der var skilte om at

det kun var til biler med påhæng. Efter at have kørt 522 km var vi klar til natpausen kl. 23.55.

Lørdag, den 9. oktober 2010:

Spisetid

Rast

Godt udhvilet efter godt 8 timers søvn er vi snart klar til vores videre færd mod Alsace. Vi ser at der er kørt en bus ind på rastepladsen, og der er en begyndende vandring af ældre mennesker med retning mod "Rast-huset". Vi skynder os hen til toilettet for at børste tænder og lette os lidt. Vi når det lige inden det begynder at give kø. Da vi går ud fra toiletområdet er der en lang kø af mennesker som skal ind på toilettet – køen når næsten helt ud til indgangen til butikken. Vi får købt nogle "Brötchen" og et par kopper kaffe, og går tilbage til campingvognen for at spise morgenmaden. Vi skifter lige den ene forlygtepære, den var sprunget ca. 50 km før vi nåede til rastepladsen. Klokkeren 10.30 var alt igen klart til at vi kunne vende næsen mod syd. Snart kunne vi se "skylinen af Europastadt" Frankfurt. På skylinen kan man se, at det er en international storby, det er også her en af de allerstørste lufthavne i Europa ligger. Lige syd for Frankfurt går Autobahnen forbi lufthavnen, hvor flyene starter ud over Autobahnen, og pludselig har vi en Jumbojet hængende under 100 m over vores hoveder. Lidt længere fremme står der 2 gamle DC 3 maskiner lige til højre for Autobahnen. Den ene har påskriften "Rosinenbomber" og er en af de maskiner som blev brugt til at bryde Berlin blokaden nogle år efter krigen. Snart er vi fremme hvor Autobahnen bliver 3 sporet, og vi hører det brummer bag os. Snart bliver vi overhalet af en Porsche og en knaldrød Ferrari. Lige da de er ud for os lukker de op for gassen. Det der før var brummen bliver til et brøl, og bilerne farer af sted som skudt ud af en kanon. Længere fremme er de nødt til at bremse ned idet der var nogle "søvnige" bilister som ikke kunne finde ud af at trække til højre. Snart passerer vi Darmstadt, og vi skal heldigvis fortsætte vores tur ad A 67, for vi ser på et skilt at der er 22 min forsinkelse ved at fortsætte ad A5. Nogle kilometer længere syd på kommer vi til et vejarbejde. Heldigvis er der ingen problemer i vores retning, men i den modsatte retning er der lang kø, og den bliver ved, og bliver ved – Mere end 10 km lang er køen hvor bilerne holder tæt i 2 spor. Snart er vi fremme hvor vi vil forlade Autobahnen for at køre ad Bundesstrasse B 9. Vi kommer forbi byen Speyer, og lige til venstre for vejen ser vi en Jumbojet der hænger på et tag. Den har Lufthansa mærker på. Der hænger også nogle andre flyvemaskiner. Det må vi vist undersøge nærmere en anden gang. Vi har kørt i høj sol hele vejen, men nu kører vi ind under skyerne. Snart er vi fremme ved grænsen til Frankrig, og kl. 13.00 er vi i Frankrig efter 894 km.

"Citronen" er blevet tørstig, så vi kører ind ved den første tank. Snart er vi på vej videre mod syd ad Motorvej A 35 ned gennem Alsace. Vi kører ind på en rasteplads for at få lidt at spise, samt hvile os lidt inden vi tager den sidste etape mod Ribeauvillé. Efter et lille hvil kører vi videre. Karin ringer til Bjarne og Sonja for at høre hvor langt de er kommet. Det viser sig de er ca. 15 min foran os, så de lover at vente ved indgangen til campingpladsen. Klokkeren 17.15 er vi fremme ved [campingpladsen Pierre de Coubertin](#), hvor vi bliver mødt af Sonja og Bjarne der står og vifter med Dannebrog. Vi får os indlogeret på campingpladsen, der bliver grillet ringriderpølser til aftensmad og vi får drukket et par glas rødvin og hygget os inden vi ved midnatstid går til ro.

søndag, den 10. oktober 2010:

Første hele dag vi er i Alsace skal bruges til afslapning og en tur rundt i byen. Omkring kl. 08.00. står vi op, og får børstet tænder og får et dejligt bad. Solen skinner allerede fra en skyfri himmel – Vi snakker om at det må være os der har taget solen med. Ved 9-tiden tager Bjarne og jeg cyklen de 1,3 km. op i byen for at hente morgenbrød, som består af 2 baguetter og croissanter med chokolade. Hjemme i campingvognene har Sonja og Karin brygget kaffe og sat på bordet. Der er oste, marmelade, honning og Nutella, så vi skal nok klare dagen igennem. Vi får også en Dr. Nielsen til at rive rusten af stemmebåndene. Det ser ud til det virker godt, for snakken går virkelig godt og vi hygger os og tiden går hurtigt.

Lidt hen ad eftermiddagen starter vi cyklerne for at køre ind til centrum, hvor vi skal trave lidt rundt i byen. Vi går gennem byen fra sydøst mod nordvest og ser de mange butikker, hvor en del af dem er lukkede nu det er søndag. Da vi er kommet gågaden igennem fortsætter vi igennem porten i et tårn og følger en sti som går langs med den gamle borgmur. Vi møder mange der har vandrestøvler på. Det ser ud til de kommer ned ad stierne der går oppe fra borgruinerne der ligger højt oppe i Vogeserne bag byen. Vi følger borgmuren videre og kommer forbi den katolske kirke, og indkørslen til hospitalet. Til sidst ender vi igen inde midt i byen. Vi sætter os på en fortovsrestaurant, hvor vi får et glas "Gewürztraminer" i solen. Da vi har slappet lidt af og nydt vinen går vi ad gågaden for at finde en slagter. Her køber vil nogle forskellige specialiteter som forskellige pølser og oste. Vi finder frem til vore cykler og kører tilbage til campingpladsen, hvor vi skal smage på

Ribeauvillé

lækkerierne. Man kan kalde det en lidt sen frokost for klokken er efterhånden blevet over 15.00. og vi bliver enige om, at så må vi jo bare udsætte aftensmaden, så det også bliver sen aftensmad. Resten af eftermiddagen går med snak og hygge ved campingvognene. Det er efterhånden blevet mørkt inden vi får tændt grillen for at grille de bøffer som Sonja og Bjarne har taget med hjemmefra. Det lykkedes rigtig godt selv om det var bælgmørkt. Bagefter kunne vi nyde de saftige og møre bøffer med et par glas rødvin til. Resten af aftenen hygger vi os og ved midnatstid går vi hver til sit for at få en god nats søvn.

mandag, den 11. oktober 2010:

Vi vågner op til endnu en dag med sol fra en skyfri himmel. Vi dovner den lidt her til morgen så klokken bliver 08.45 inden vi står op for gå hen i toiletbygningen for at "gøre morgentoilette" som det vist hedder med et fint ord. Klokken godt 09.00 tager Bjarne og jeg igen cyklen for at køre ind i byen for at hente morgenbrød. I dag er bestillingen baguetter og almindelige croissanter. Også i dag har pigerne sørget for et veldækket morgenbord. I dag har Dr. Nielsen været på køl, så det er næsten som om det er en helt anden bitter vi får til at "banke rust" med. Dagen i dag, har vi aftalt, at vi skulle på cykel ad vinruten til Riquewihr, så vi startede sidst på formiddagen efter at morgenmaden var gledet godt ned. Vi kørte ad morgenbrød ruten op til centrum af Ribeauvillé, så vi kunne følge vinruten. Kort tid efter vi var startet ad den store vej ud af Ribeauvillé, sagde jeg: Der er noget galt, jeg mener at vinruten går ad små veje længere inde i byen. Men da jeg ikke kunne huske hvor, fortsatte vi ad D1 mod syd. Lige uden for byen gik det bare nedad indtil vi nåede "Storkefarmen" øst for Hunawihir. Vi tog vejen til højre for nu var der noget der dæmrede for mig, for jeg kunne huske, at vi tidligere havde kørt ad vinruten fra Hunawihir mod Riquewihr. Vi kørte forbi indkørslen til "storkefarmen" hvor de også opdrætter oddere som de sætter ud i vandløbene i Alsace. Efter sigende skulle de have lige så stor held med odderne som de har med "genindførelsen" af storkene i Alsace. Odderne ved jeg intet om, men for storkene udruger de æggene i rugemaskiner og så tager de nogen af dem og lukker inde i 3 år, så de ikke flyver syd på. Så har de ikke længere instinktet om at flyve sydpå om vinteren, men deres unger har stadig instinktet. Nå, vi var kommet til Hunawihir, og kørte op ad Le Grand Rue, (Storegade) indtil vi kom frem til en meget tydelig skiltning om at cykelruten gik mod venstre.

Vi tog cykelruten og knap nok var vi drejet ind ad bygaden før det begyndte at gå opad. Det sidste stykke ud af byen måtte vi trække cyklen. Det blev ikke den sidste gang at vi måtte stå af for at trække på turen fra Hunawihir til Riquewihr. Vi kørte gennem vinmarkerne, snart på cykel, snart på gåben slæbende med cyklen ved siden. Snart var vi fremme hvor vejen blev smallere, stejlere og gik ind i "skoven". Bjarne havde været så fornuftig, at tage 4 øl med, som vi nød mens vi sad på en mur og nød udsigten ud over Alsace. Mens vi holdt pause kunne vi se de "stakler" som "okside" op ad bakkerne på deres cykel, eller dem der havde vandrestøvler-

Rast på cykelturen

ne på og tog turen til fods. Efter vi var kølet af og havde nydt en rimelig kold pilsner, kunne vi igen komme videre, men nu var det så stejlt, at vi kun kunne komme frem ved at trække cyklen. Efter en masse prusten – det lød vist som en flok heste – så nåede vi op på toppen midt i skoven, og de forreste kunne vente lige der hvor solens stråler fandt ned igennem skoven.

Snart var vi igen på cyklen, og nu gik det stejlt nedad. Lidt længere fremme kom vi ud af skoven og nu blev det endnu stejlere indtil vi var fremme ved bymuren ind til Riquewihr, hvor vi parkerede cyklerne lige udenfor. Vi gik nu igennem byporten i tårnet "Dolder" som tidligere har været fangetårn i byen. Lige til venstre efter tårnet er der et museum som er skiltet til med: "Folterkammer". Nu var vi inde i den flotte gamle by, og lige frem for os lå Käthe Wohlfarts berømte butik med alt i julepynt.

Vi tog turen langs hovedgaden og så på de gamle huse, fornemmede stemningen og dem der havde lyst til at se på butikker med alskens ting og sager kunne få deres lyst styret. Helt nede ved porten igennem "Hotel de Ville" (Rådhuset) var vi inde i den "lange" souvenirbutik, som er meget smal og strækker sig ind gennem 3 – 4 huse. Vi var efterhånden ved at være lidt "brødflove" så vi besluttede os for at finde et sted hvor vi kunne få lidt frokost. Efter lidt mere traven i byen fandt vi frem til at blått hus hvor der var servering udenfor i solen. Desværre var alle pladser i solen optaget så vi måtte gå indenfor. Her fik vi hver en stor øl. Sonja og Bjarne fik

Riquewihr

omelet. Karin og jeg fik Tarte Flambe. Efter en velfortjent frokost gik vi lidt videre i byen og kom igen frem til "Doldertårnet" Jeg ved ikke om det var fordi det var et gammelt fangetårn hvor de torturerede fangerne, at Sonja og Karin absolut skulle ind i "Julebutikken. Solen stod jo højt på himlen, så at tænke på jul må være tortur. Nå, Bjarne lod sig forføre og gik med ind i butikken.

Der gik nu ikke ret længe inden Bjarne igen stod henne ved mig hvor vi havde 2 vinbutikker, hvor vi kunne sammenligne priser. Snart kom "pigerne" også ud – De havde ikke haft "pungen" oppe, så vi havde heldigvis ikke noget vi skulle slæbe på på vejen hjemad. Efter pigerne havde oset lidt i andre butikker fandt vi frem til cyklerne for at begive os hjemad til campingpladsen i Ribeauvillé. Turen tilbage startede med et stejlt stykke, så vi måtte gå op til toppen af bakken i skoven hvor vi igen i solskin kunne vente på hinanden. Nu gik det stejlt nedad mod Hunawihr, og snart var vi fremme ved byen, hvor skiltningen viste os vej videre igennem vinmarkerne mod

Storken på besøg

Ribeauvillé. Inden vi kørte ud af byen så vi lige politiet som kørte ned gennem byen. På turen mellem Hunawihr og Ribeauvillé havde vi flere "ups and downs" som blev nydt på forskellig vis. Der blev "nuppet" et par druer på vinstokken. Udsigten blev nydt fra nogle bænke, men efter en hård men dejlig motionstur i de små bakker foran Vogeserne nåede vi frem til den vestlige ende af Ribeauvillé, og kunne begive os gennem bymidten mod vores campingplads. Vi havde dog besluttet os for, at vi lige skulle omkring supermarkedet, LeClerc for at købe lidt ind til aftensmaden som vi ville grille i Cobb-grillen. På turen fra bymidte ud mod supermarkedet var 2 af os involveret i et mindre trafikuheld. Og man må sige det samme som med sex – Det det var gummiet der gjorde at det ikke gik værre – Forklaring følger: Efter vi havde forladt gågaden og havde kørt gennem byparken skulle vi køre over vejen. Bjarne var lidt foran så vi tog bestik af hvornår gaden skulle krydses på vore cykler. Vi mente lige vi kunne nå at komme over gaden, men i sidste øjeblik ser vi en bil, der kommer racende, og jeg bremser. Det havde Sonja ikke set, så hun kører ind i mit baghjul. Heldigvis kører jeg Mountainbike med bredt gummi på, så det er gummiet der tager stødet af – Jeg mærker det næsten ikke. Hun mumler et eller andet som jeg ikke når at registrere – Nu er der plads til at komme over vejen og det går hurtigt videre til supermarkedet. Vi finder efter lidt besvær en indkøbsvogn, og snart er vi på vej gennem herlighederne. Heller ikke det går uden problemer, for Sonja og Karin synes åbenbart der allerede på første "hylde" er masser af gode tilbud, så de finder hver en "trøje", eller hvad det nu hedder, hvor der er 25 %. Nu er det vel som normalt med kvinder at det der er sparet straks skal gives ud. Vognen bliver fyldt op med saftige bøffer, æg, øl, rødvin, og mange andre nødvendigheder. Vi får betalt og fundet cyklerne, hvor varerne fylder både Sonja og Bjarnes cykelkurve op til bristepunktet. Forsigtig kører vi nu mod campingpladsen og vi når frem helt uden flere uheld.

Godt trætte parkerer vi vore cykler ved campingvognene, og Bjarne inviterer på en dejlig kold mørk Tjekkisk øl. Senere bliver det tid til at tænde Cobb-grillen, og mens den bliver var deler vi en rødvin fra Mont Ventoux, som vi har købt i supermarkedet for at se om den var prisen på € 1,60 værd. Snart er grillen varm og vi kan tage den ind på bordet i forteltet ved Sonja og Bjarnes camping vogn. Bøfferne grilles og spises med salat, flutes, grillede kartofler, hvidløgssmør og med rødvin til. Bøfferne er helt fantastiske, og vi tænker på da slagteren, med følelse, skar dem ud af en "Rumpfsteaken" i supermarkedet. Man kan faktisk mærke den er skåret med "kærlighed". Efter den dejlige mad får vi lidt mere rødvin og det bliver også til lidt kaffe med Cognac eller Whisky. Vi kan godt mærke at vi har fået godt motion, så allerede kl. 22.30 er vi "godt brugt", og siger godnat til hinanden for at gå hver til sit. Vi får gjort aftentoilette, og Karin lægger sig i

sengen for at læse lidt. Jeg skal lige skrive lidt på computeren, da jeg stadig er en hel dag bagefter med beskrivelsen. Der går ikke ret længe inden Karin må kapitulere og lægge bogen fra sig. Snart ånder hun dybt under dynen og der kommer indimellem lidt snorkelyde fra sengen. Jeg sidder stadig her og skriver videre på min beretning, men nu begynder jeg også at kunne mærke at "vi er blevet brugt i dag". Nu har jeg også fået skrevet så meget at jeg er med, men nu har klokken også lige rundet 00:00, så computeren slukkes nu. Godnat!

tirsdag, den 12. oktober 2010:

En ny dag er oprunden i Alsace. Solen er igen stået op og smiler til os alle. Vi henter morgenbrød som vi plejer, men i dag er det 2 baguetter, 2 croissanter og 2 croissanter med chokolade. Snart er vi tilbage hvor morgenbordet er dækket med ost, marmelade og honning. En Dr. Nielsen får vi også til at starte dagen på. Snart er vi friske til at tage fat på endnu en dejlig dag i det Franske, eller nærmere sagt Alsaciske. Efter et velforsynet morgenbord er vi klar til dagens dont, der ikke byder på de store fysiske strabadser, for i dag står den ikke på cykeltur, men en tur i bil til Eguisheim for at købe glas og Mittelwihr for at købe lidt vin ved "Charles Noll".

Bjarne har hentet morgenbrød

På turen vil vi lave lidt sightseeing i området og tage vinruten, bl.a. igennem Turckheim, så vi kan vise Sonja og Bjarne hvor vi tidligere har camperet i Alsace. Vi starter turen ad vinruten fra Ribeauvillé mod syd og kører forbi bagsiden af Storkefarmen ved Hunawihir, snart kører vi gennem Mittelwihr (hvor vi senere skal hente vin) og Bennwihr inden vi kommer til Ingersheim, hvor vi drejer mod vest for at komme til Turckheim. I Turckheim kører vi ad Rue de la Gare forbi campingpladsen hvor Karin og jeg har camperet de gange vi har været i Alsace. Vi kører forbi "Cave de Turckheim" som er et kooperativ af vinbønderne i byen. Vi ser tårnet med den store byport gennem bymuren hvor storke sidder i reden på toppen. Igen kører vi forbi campingpladsen og fodboldbanen hvor 2 storke sidder på toppen af lysmasterne. Vi kører ad de små veje på vinruten fra Turckheim, jeg tror vi følger cykelruten, men nu er vi i bil. Det går gennem Wintzenheim, Wettolsheim og videre til Eguisheim, hvor vi finder turisternes parkeringsplads. Vi putter 2 € i automaten og får en parkeringstilladelse der gælder helt til kl. 19.00, men så lang tid har vi nu ikke brug for. Vi begynder vores rundgang i byen, men der er mange steder som tilsyneladende er lukket. Om det er på grund af siesta eller for sæsonen kan vi kun gisne os.

Vi går lidt rundt i byen og tager den lille runde mod vest. Vi ser Champignon forretningen, hvor der er alt muligt med svampe. Teksten på skiltene er på flere sprog, og vi kan se det ene af dem er næsten perfekt dansk. Vi går videre ad den smalle brostensbelagte gade, hvor biler ikke kan komme igennem, og kommer frem til et lille udsalgssted, hvor de sælger forskellige pølser. Vi smager på flere forskellige og begge par ender med at købe 4 pølser for en "flad 20ér" Opløftet at den gode smag fra pølserne går vi videre mod bymidten for at finde et sted at spise, men først falder vi

Der købes pølser

lige ind i endnu en lille butik hvor Karin køber en form til Kugelhopf, og jeg et kort med flere opskrifter på Alsaciske specialiteter. Vi går videre til bymidten, hvor alle restauranter ser ud til at være lukket, men Karin siger at de vist er ved at lukke op der hvor Sonja og Bjarne vil købe glas. Desværre er der endnu ikke lukket op, så vi ser os lidt om og 100 m. længere inde ad sidegaden er der en restaurant der har åbent. Vi går straks derind og bestiller "Tarte Flambe" med en Chimay Bleu til. Vi nyder maden og kl. 14.15 er vi godt mætte og begiver os hen til stedet hvor Sonja og Bjarne skal købe glas. Det bliver kun til champagneglas idet de ikke har snapseglas. Vi finder igen tilbage til souvenirforretningerne midt i byen, hvor der indkøbes nogle flotte snapseglas. Sådan belæst med indkøb og en del Euro lettere, går vi tilbage til bilen for at køre tilbage mod Mittelwihr, hvor den står på vin indkøb og måske et par enkelte smagsprøver. Vi tager den større vej N83 som går i udkanten af Colmar, for Sonja og Bjarne har ikke set at "Frihedsgudinden" står som skulptur midt i en rundkørsel i udkanten af Colmar. Da vi er fremme ved rundkørslen er vi nødt til "at give en omgang" så frihedsgudinden kan blive betragtet fra alle sider.

Vi fortsætter ad den store vej til vi kan dreje af mod Mittelwihr. Snart er vi fremme ved "Charles Noll" hvor vi skal smage lidt på vinen for at se hvad vi skal "slæbe med hjem". Der smages på en del forskellige vine, og vi vælger nogle som bestilles i kasser a 6 stk. Til sammen bliver det til 12 kasser som pakkes bag i bilen. Nu går turen direkte tilbage til campingpladsen i Ribeauvillé hvor vi lidt senere smager på en "Cremant de Alsace", ikke fra "Charles Noll", men derimod den fra supermarkedet som var købt i går. Efter lidt hygge bliver det tid til at Bjarne starter grillen op for at lave en flæsketeg til aftensmaden. Det bliver til en rigtig god aftensmad som vi nyder med lidt rødvin til. Der er besøg af en kattekilling som rigtig hygger sig

Besøg ved Charles Noll

på skulderen af Bjarne og Sonja. Den når lige at bide Bjarne i fingeren da den får en stump pølse. Senere på aftenen kommer den snigende og kravler ind i campingvognen. Den bliver "smidt

ud" et par gange, men kommer som en skygge og sniger sig ind igen, og gemmer sig under sengen. Efter aftensmaden hygger vi os med lidt god musik på cd-afspilleren og får et enkelt glas 10 års Scotch Whisky, inden det bliver tid til at få børstet tænder og gå hver til sit. Klokkeren 23.00 gør Karin klar til at gå i seng og efter lidt snak sætter jeg mig med en cola for at skrive dagens historie på computeren. Nu er klokken 00.15 og jeg slutter med at skrive for i dag.

onsdag, den 13. oktober 2010:

Vi sover længe i dag, men klokken 09.25 ser vi på uret og beslutter os til at stå op til endnu en dejlig dag med høj solskin. Temperaturen har sneget sig op på 10 °C. Efter morgentoilette henter vi morgenbrød som vi plejer. I dag er det noget koldt for fingrene, men de bliver varmet af kaffekoppen, mens vi spiser et godt morgenmåltid. Snakken går og snart er det ved at være tid til dagens cykeltur gennem vinmarkerne. Klokkeren er ved at være 11.30 da vi i 13 °C begiver os ud af porten til campingpladsen. Vi drejer til højre ad de små veje som snor sig op og ned gennem vinmarkerne. Vi tager retning mod Bergheim. Vi går et par gange op ad bakkerne, for ikke at blive alt for forpustet. Vi nyder udsigten, selvom der er lidt diset. Snart er vi fremme ved Bergheim og parkerer vores cykler for at gå en runde i byen. Vi kommer forbi en pæn stor kirke og drejer ind på den gamle bymur, hvor der nu er en gangsti. Vi sætter os under et Valnøddetræ. Der rystes nogle valnødder ned af træet, men vi får også tid til en øl, mens vi sidder og nyder solen. Vi fortsætter videre ad bymuren og drejer igen ind mod bymidten hvor vi finder

vores cykler og begynder turen tilbage til campingpladsen. Undervejs gøres der små ophold hvor vi smager på de forskellige druesorter der vokser ud til vejen. Et par klaser bliver også klippet af og taget med hjem til campingvognen. Vi smager lidt på druerne, både dem vi netop har bragt med hjem i klaser og dem i flasker. Vi deler en af de flasker vi "fik smidt i nakken" da vi havde handlet ved Noll i Mittelwihr i går. Det er ikke en flaske som vi kan finde på deres prisliste, og da der ikke, som det ellers er angivet en druesort på flasken, bliver vi enige om at det nok er en de la-

ver til dem selv, måske en blandingsvin eller en ny druesort som ikke fremgår af listen over tilladte vine der må sælges. Klokkeren 14.00 tager vi igen cyklerne og kører over til den nye chokoladefabrik, der ligger som østligste bygning i Ribeauvillé. "Mon Chris er på arbejde eller har chefen givet ham fri i dag". Vi får parkeret cyklerne i nærheden af hoveddøren, og går ind i butikken. Vi er kun lige kommet ind da vi modtages af en ung dame, der byder på chokolade. Det er rigtig lækker chokolade og man får helt lyst til at købe noget med hjem. Det er jo også nok derfor de byder på chokolade lige når man kommer ind. Butikken er utrolig flot indrettet, og chokolader i alle afskygninger står flot anrettet på hylderne. I midten af lokalet står en oval disk hvor man kan få chokolader i løs vægt. I den bagerste side af lokalet går vi gennem en dør og hilser på et par unge mennesker der står og laver chokolade i form som en stork. Den ene står og lægger farve indvendig i formen, og den anden står ved en stor "gryde" med smeltet chokolade, hvor han fylder i de "nymalede" former. Efter kort tid hælder han det, der ikke er størknet ud, så storken består af en chokoladeskal. Meget spændende at se på. Vi går igen ind i butikken hvor "chokolade-storkene" står og ser indbydende ud allerede på første hylde. Vi har fået lidt lagt i kurven og går til kassen for at betale. Chokoladerne lægges ned i en flot indkøbspose og vil gå ud for at finde vore cykler så vi kan køre tilbage til campingpladsen. Her slappede vi lidt

af inden vi skulle have aftensmad. Ved 16.00 tiden var det blevet tid til at vi satte os i bilen for at køre turen op i Vogeserne og finde Saint Alexis, hvor vi ville spise aftensmaden. Vi bad TomTom om at finde den nærmeste vej der op. Vi blev ledt samme vej som da vi kørte på cykel til Riquewihr. Lige før byen drejede vi til højre og begyndte opstigningen gennem skoven og efter mange hårnålesving var vi kravlet op til grusvejen, eller nærmere en jordvej med store render fra regnskyl, ned til Saint Alexis. Vi kigger os lidt rundt og bliver vist ind i restauranten. Her bestiller vi en Riesling samt en 3-retters menu med suppe, Alexis-platte

Der serveres Alexis Platte

og kage til dessert. Snart kommer en stor "Terrin" med en grøntsagsuppe på bordet. Rigtig lækker. Derefter Alexis-platten. Vi er efterhånden ved at være godt mætte, men mangler endnu

desserten. Vi når knap at slå mave før et stort fad med store stykker æbletærte og nogle stykker krydder- / nøddekage kommer på bordet. Selv om det smager fantastisk kan vi ikke spise op. Efter at have slået mave lidt betaler vi og "triller" næsten hele vejen ud til bilen. Bjarne skal lige lidt på sightseeing ved udhusene og den lille kirke, hvor der er høns og skrammel i kælderen. Vi kører humplende op ad grusvejen og drejer mod venstre for at køre omkring Munsterdalen på vejen tilbage til campingpladsen. Nogle steder er asfaltvejen som om der har været smidt bomber, fyldt med store kratere, som man skal styre udenom for ikke at rive hjulene af eller smadre bundkarret. Efter 7 km. er vi fremme hvor vejen slynger sig kraftig nedad mod landsbyen Fréland. Heldigvis er vejen blevet god. Vi fortsætter nu på en større vej forbi Kaysersberg, og finder i tasmørket tilbage til campingpladsen, hvor vi nyder et enkelt glas vin inden vi ved godt 9-tiden går trætte i seng.

torsdag, den 14. oktober 2010:

Efter en god nats søvn vågner vi kl. 08.00. men vejret ser lidt "skident" ud, så vi vender os om på den anden side og tager en halv time mere. Det er første morgen hvor solen ikke kikker frem mellem træerne for at "sige godmorgen". Selv om det fortsat er overskyet da vi vågner igen er det tid til at gå på toilettet og få et morgenbad. Karin laver kaffe og jeg sætter mig for at få historien opdateret med tingene fra i går. Ved godt 9-tiden holder Bjarne klar med cyklen. Jeg lukker ned for computeren og vi cykler op i byen efter morgenbrød. Der er masser af unge mennesker i byen, både på vej derop eller i gågaden. Der peges lidt fingre ad mig da, jeg har korte bukser på i den kølige morgen. Vi kommer over til brødudsalget, hvor det er en unge dame, vi ikke har set før der ekspederer. Det er næsten udsolgt i dag, men vi får et baguette, 2 croissanter og 2 chokoladecroissanter. Hjemme i campingvognen har Sonja og Karin sørget for at lave kaffe og dække morgenbordet. Vi får en dejlig morgenmad med en Dr. Nielsen til, og så er vi klar til dagens oplevelser. Resten af formiddagen bruges i Supermarkedet, hvor der ud over diverse fornødenheder, købes lidt vin og Bjarne får bilen tanket med diesel. Vel tilbage ved campingvognene nydes en enkelt Pelforth Brune inden vi skal ind i Ribeauvillé for at se på byen for

sidste gang på denne tur. Vi tager turen gennem Grand Rue for sidst gang på denne tur. Vi går ind til "pølsemanden" hvor vi har set de har "hartwurst" så vi kan købe en speciel kniv til de pølser vi har købt. Vi får også lige bestilt bord til 4 til i aften klokken 18.00, så vi er sikker på at få plads. Vi går hele gaden frem og tilbage, Sonja og Bjarne får gjort lidt flere indkøb inden vi igen finder vores cykler og tager opstemt hjem. Nå nej, jeg glemte lige at de fik et glas øl og jeg et glas lækker Gewürztraminer på torvet inden vi fandt cyklerne – Det var nok derfor vi var lidt opstemte da vi cyklede tilbage til campingpladsen. Vel hjemme på campingpladsen skal vi rydde op, og tage Sonja og Bjarnes fortelt ned. Da vi kom hjem skulle Bjarne og jeg lige konferere lidt af i deres campingvogn, og pludselig var "de levende havenisser i blå og rødt født". Da havenisserne kom ud af campingvognen var Sonja og Karin lige ved at falde om af grin. Karin vidste intet om joken (jeg heller ikke, men jeg er altid med på den værste), så hun var lige ved at knække om af grin. Havenisserne sørgede nu for at tage Sonja og Bjarnes fortelt ned og sætte markisen på. Det gav en vis stemning på campingpladsen hvor alle omkringboende var ude for at se på og tage foto af de skøre havenisser – I hvert fald alle danskere omkring os. Da vi havde ordnet det praktiske med at tage telt ned var det, efter at vi havde delt en øl, tid til at gå op for at betale. "Pigerne" (er det for pænt) sagde at vi turde ikke gå op for at betale mens vi var havenisser, men "Hvo intet vover, intet vinder", så selvfølgelig. På vejen der op gik "et par ældre damer" ca. 10 meter bag os – Ja vi følte os som dronning Margrethe og de nok som Prinsgemalen". Alle vi mødte på vores vej sendte os et bredt smil, bortset fra en ældre dame (Gammeljom-

fru tror jeg). Da vi kom op i receptionen var Isabella ved at ekspedere en anden, men da vi kom ind af døren, gik alt i stå og hun glemte helt "kunden" for et øjeblik da hun var ved at "flække af grin". Da hun langt om længe havde fået den stakkels "kunde" ud, stak Martin hovedet ind med stort smil, og fik en hilsen fra de 2 "Gartenswerge" fra Danmark. Bjarne fik betalt med "plastic", men da jeg ville betale spurgte Isabella om vi ikke havde "plastic". Karin smed straks alt hun

Et glas Gewürztraminer nydes

De blå / røde havenisser

havde for at hente vores "plastickort" så vi kunne betale. Imens morede Isabella sig over os "Gartenswerge" og vi fik lavet lidt "fis" med det hele. Efter vi havde betalt gik vi en tur rundt på pladsen, hvor vi hilste på nogen fra "Kabe-klubben" som Sonja og Bjarne er medlem af. Efter vi havde hilst på deres venner, gik vi ind på toilettet for lige at "slå en streg". Bjarne ved den lave kumme og jeg ved siden af på den der er til voksne. Derefter gik vi hjem til campingvognene for at få en velfortjent øl. Vi fik mange smil undervejs. Nu var klokken ved at være mange så vi gjorde som de fine – Vi klædte om inden aftensmaden. Vi fandt igen cyklerne frem for at køre ind til byen, og den restaurant hvor vi havde bestilt plads om eftermiddagen. Da vi kom ind var der masser af plads, men efter en ½ time var vi glade for at vi havde bestilt plads, for da myldrede det ind med mennesker, så vi troede at der ikke var plads. Men de havde tilsyneladende mere plads bagved så det lykkedes vist for alle at finde et bord. Vi fik bestilt lidt at spise. Pigerne ture ikke rigtig prøve noget af det lokale så de bestilte en Entrecote med "brasekartofler" og en liter af husets Riesling. Bjarne og jeg var mere modige, så vi bestilte den lokale ret "Baeckerofe" med en flaske Sylvaner til. Pigerne klagede lidt over at deres kød var

Baeckerofe

lidt fedt, men de nødt Rieslingen i fulde drag. Bjarne og jeg var positiv overraskede over vore lokale ret, med kartofler, svineskank mm. som var kogt sammen i en terrine med hvidvin. Det smagte bare så fantastisk, at vi næsten glemte at spise salaten der var til. Efter vi havde betalt og "slået mave" var vi klar til at tage tilbage til campingpladsen. Det var efterhånden ved at være mørkt, men vi fandt dog tilbage. Efter en lille kontrol af toiletbygningen mødtes vi hos Sonja og Bjarne for lige at dele en enkelt flaske Rødvin. Bjarne synes også vi lige skulle smage hans Metaxa. Således beværtet fandt vi ca. kl. 22.00 tilbage til vores campingvogn, hvor Karin lige skulle læse lidt i bogen om Lars Lilholt, og jeg lige skulle sætte mig til computeren for at skrive om dagens oplevelser. Efterhånden er klokken blevet 23.00 og nu må jeg hellere gå i seng så vi alle er klar til at rejse mod nord i morgen tidlig, så snart vi har fået morgenmad.

fredag, den 15. oktober 2010:

Vi havde aftalt, at vi skulle stå op, så vi kunne nå at være i bad inden vi skulle køre efter morgenmad kl. 08.00. Vejret var gråt i gråt om morgenen, Karin og jeg lå og snuede helt til klokken var 08.20, så Bjarne havde tabt tålmodigheden og var cyklet efter morgenbrød. Nå, vi fik gjort morgentoilette, lavet en kande kaffe og ryddet op i og omkring campingvognen inden han var tilbage med morgenbrødet. Inden vi skulle have morgenmad nåede jeg at få cyklerne sat i stativet, men ikke Karin, hun får lov til at sidde ved siden af når vi kører. Efter en dejlig morgenmad – Same presidure as usual – taget strømmen fra, støttebenene skruet op. Så var vi klar til at spænde campingvognen bag bilen. Sonja og Bjarne var også klar og kl. 10.00. rullede vi ud fra campingpladsen "Pierre de Coubertin" i Ribeaupillé med kursen mod Campingplatz "Am Hohen Hagen" i Dransfeld, som ligger i den nordlige del af "Kasseler Berge". Vi aftalte at dem der først nåede campingpladsen skrev en sms, for det var for anstrengende at køre efter hinanden hele vejen. Vi lagde fint ud og kørte forrest ud på motorvejen. Sonja og Bjarne kom og kørte forbi lidt senere – de holdt åbenbart en højere gennemsnitshastighed ens os. Vi kunne i lang tid se dem foran os, så vi fulgtes pænt ad. Vi kørte ud af Frankrig og fortsatte ad den tyske Autobahn videre mod nord. Efter 227 km. var vi blevet lidt sultne og besluttede os for at tanke ved Shell-tanken ved Lorch. Vi købte et par Schnitzelbrötchen som vi spiste undervejs. Da vi kørte forbi næste rasteplass kunne vi se Sonja og Bjarne som var ved at spise deres "frokost". Det gik videre op mod Dransfeld, og da vi på TMC fik melding om at der var "Skau" flere steder på A5 satte vi den til at finde alternativer. TomTom valgte at vi skulle køre B3A så den tog vi videre.

Det var en blanding mellem Autobahn og Bundesstrasse, men det gled hele tiden. Efter 606 km. var vi fremme ved [campingpladsen "Zum Hohen Hagen"](#) i Dransfeld, hvor vi tjekkede ind og efter et par runder på pladsen fandt et fladt sted hvor vi satte støttebenene ned så vi kunne overnatte. Vi sendte en sms til Sonja og Bjarne og vi fik straks meldingen – Vi er lige ved indkørslen. Lige efter kom de kørende og parkerede lige foran vores "vogntog". Efter at de var på plads fik vi de sidste 4 af vores danske øl, og gjorde klar til at gå i bad for at få rejsesveden vasket af. Så var vi også hurtigere til at være klar i morgen. Der efter skrev jeg lidt på for-

Overnatning på Zum Hohen Hagen

tællingen inden Bjarne bankede på døren og fortalte at nu var de klar til aftensmaden. Vi gik

ned på campingpladsen hvor de har en fin restaurant. Her fik vi "Rumpfsteak", 200 g. til pigerne med pommes og salat. Drengene fik 300 g. uden salat for "vi er jo sunde nok i forvejen". For at være helt sikker på at vi ikke fik "dårlig mave" var vi nødt til at have en "Williams wegen den Fetten Essen". Det var rigtig hyggeligt, med betjeningen og kokken som kom og snakkede med os. Vi lavede lidt sjov med hinanden inden vi betalte regningen og gik hjemad. I forskel til nedturen var det nu næsten tørvejr – Da vi gik der ned regnede det, så vi måtte bruge paraplyen. Vi nåede hjem i næsten tørvejr (kun smuskregn) Vi mødtes efter maden til et enkelt glas rødvin inden vi kl. 22.30 gik hver til sit for at få en god nats søvn inden vi i morgen kører hjemad. Vel hjemme i campingvognen blev der "fyret op under min PC", så jeg kunne skrive dagens beretning, og jeg sluttede kl. 23. 15. hvor regnen trommede på taget. Det var første gang vi har haft regn på turen. Forhåbentligt er det bedre vejr i morgen, for som vi har fortalt, både i Alsace og her, så tager vi solen med til Danmark i morgen.

Rumpfsteak og en mørk Weissen

Lørdag, den 16. oktober 2010:

Karin har sat vækkeuret til kl. 07.55, men i dag vågner vi allerede 07.45. Vi bliver dog liggende for at høre om uret virker, og snart begynder det at "bippe". Vi ordner morgentoilette, Karin henter morgenbrød og laver kaffe. Jeg får tømt toilettanken, og snart er vi klar til morgenmaden, som vi nyder i Sonja og Bjarnes vogn, inden vi siger farvel til hinanden og kører hjemad. Vi kører fra campingpladsen kl. 10.00, ned gennem Dransfeld hvor vi drejer mod højre ad vejen mod Göttingen, snart er vi fremme ved Autobahn A7, og sætter kursen mod Danmark. Det glider bare derudaf med en hastighed på mellem 80 og 90 km/t. Efterhånden når vi frem til Hildesheimer Börde hvor vi tanker diesel for sidste gang inden vi er hjemme. Ikke nok med at "Citronen" trænger til lidt "føde", vi er også blevet lidt småsultne, og køber vi et par Schnitzelbrötchen, som vi spiser på den videre tur mod nord. Efterhånden når vi op i nærheden af Hamborg, og vi har nogle gange hørt i radioen at der er 8 km. kø syd for Elbtunnellen, så vi vælger at fortsætte ad A 1 mod Puttgarden. TomTom finder hurtigt en ny rute, men efter kort tid melder den at den har fundet en som er 10 min hurtigere, så den tager vi. Vi er nu på vej ind mod Hamborg og passerer Elben af flere gange, Pludselig melder TomTom at der på ruten er en vej som er spærret, og giver os straks en ny rute. Det er en spændende rute, må vi sige, lige igennem centrum af Hamborg. Vi kører forbi St. Pauli's bane, hvor der er masser af mennesker der skal ind, mange står ved værtshusene for at få øl – Det ser ud til de rigtig hygger sig inden kampen. Vi følger skiltningen til Autobahnen, og snart er vi igen på A 7, og det glider igen derudaf. Nu går det bare mod Danmark, og uden vi løber i kø eller andre problemer. Vi kan se at der flere steder på vej mod syd er store problemer med trafikken. Ind imellem står den stille eller de kører i 1. gear. Vi er som sagt heldige og drejer af mod Flensborg for at følge B 200 mod Kruså, hvor vi drejer mod højre og sætter næsen mod Sønderborg og Nordborg. Vi kører gennem vejarbejdet vest for Alssundbroen og kan se hvor godt det skrider frem, så krydses Alssundbroen og vi er hjemme på Als. Det går videre mod Nordborg, og snart drejer vi ind ad H. C. Ørsteds Vej, og kl. 17.20. kører vi ind i indkørslen efter 2. 136 km.

Mission Accomplished.

Sådan oplevet – Ejlf S. Petrat-Laursen

Og så vil jeg slutte af, som jeg plejer med:

"May your God be with you"!!!!!!

© Bamse17hc@gmail.com

http://www.campisternes-rejseportal.eu/websites/petrat_laursen.htm